

BA NGÀY VỚI QUỲ

Tiểu thuyết

Nhà xuất bản Hà Nội ấn hành năm 1992
với tiêu đề: “Món nợ”

NGÀY THỨ HAI

(Kỳ 15)

Những tia chớp lóe lên cho thấy quần áo của cô gái đã ướt đẫm, bó sát lấy một thân hình đầy đặn. Chàng trai lo lắng:

-Không khéo em cảm mất!

Cô gái không trả lời và bỗng đưa tay chỉ sang bên đường và lại cất tiếng cười. Chàng trai ngạc nhiên nhìn theo. Những ánh chớp cho thấy đó là một cái lều nhỏ nằm trên cồn đất ngay cạnh đường đi. Cái lều lọt rạ với hai mái úp sát đất hình như là lều của những người chăn vịt. Trong khi chàng trai vẫn còn chưa kịp nói gì, cô gái đã reo lên rồi chạy ào tới. Cô chui hẳn vào trong lều và quay ra đưa tay vẫy. Chàng trai hoảng hốt dựng vội xe máy rồi chạy tới kéo tay cô ra:

-Coi chừng rắn!

Cô gái vẫn cười. Chàng trai bẻ mấy cành cây dại mọc cạnh lều, khua khoảng một hồi lâu bên trong. Khi đã hoàn toàn yên tâm anh mới để cô chui vào lều và quay ra đẩy xe vào theo.

Chiếc lều quá hẹp chỉ đủ chỗ cho hai người nên chiếc xe máy phải để bên ngoài. Dưới nền đất lót một lớp rơm rạ dày và điều may mắn là lớp đệm đó vẫn còn khô nguyên. Khi hai người đã ngồi bên nhau trong lều, chàng trai buột miệng khen:

- Em giỏi thật! Mà làm sao em lại nhìn thấy cái lều này?

-Em biết chứ. Vì người ta làm để đợi chúng mình mà!...

Cô gái trả lời bằng giọng nghiêm trang. Chàng trai quay sang và chột sững người lại. Cô gái đã cởi áo ngoài và cả chiếc áo lót để vắt nước. Ánh chớp lọt qua cửa lều cho thấy một cơ thể trắng ngần với bộ ngực trinh bạch đang phập phồng những hơi thở gấp gáp. Từ đó, hơi nóng đang toả ra để dần hun nóng anh.

-Em lạnh quá!...

Cô gái thì thào và đột nhiên ôm choàng lấy chàng trai. Họ như cùng tan ra trong một nụ hôn dài vô tận. Ở bên ngoài, như chiều theo mong muốn của họ, trời vẫn mưa tầm tã và không gian thỉnh thoảng lại rung lên trong tiếng sấm gầm gừ như tiếng cười bất diệt của tạo hoá...

Một mái rạ đơn sơ giữa đồng vắng và lớp rơm rạ thay nệm- chỉ cần như thế cũng đã là quá đủ cho hai người đang yêu nhau. Cái lều bỏ hoang trở thành tổ ấm hạnh phúc cho đôi trẻ. Chính ở đó, lần đầu tiên Yên được biết thế nào là nỗi sung sướng ngọt ngào và cay đắng của hạnh phúc. Sau đó, khi Huy đã ngủ say, trời vẫn cứ đổ mưa và Yên đã thao thức cùng với cơn mưa ấy.

Chuyến đi về thăm quê của chàng trai đã đẩy tình yêu của họ lên một cung bậc mới. Gia đình Huy rất quý Yên và họ thành thật mong cho họ nên vợ nên chồng. Sau lần đó, những lúc bên nhau họ đã bắt đầu mơ tưởng đến một tổ ấm hạnh phúc và những đứa con... Say sưa với những điều đó, họ không hề biết rằng những điều bất ngờ đang đến gần. Đó là một tai họa khủng khiếp, cái tai họa đã vĩnh viễn phá tan tình yêu của họ.

Kẻ gieo tai họa là Thiện - gã anh rể của Yên. Ở thời điểm ấy, Thiện không đập xích lô nữa. Chiếc xe của gã đã phải đem gán nợ vì thua bạc. Sau một thời gian đi thuê của kẻ khác, gã bỏ nghề để chuyển sang một kiểu làm ăn mới: cướp vạ. Đó là một thứ nghề không cần có vốn liếng nhưng vẫn có thể kiếm được tiền. Bạn đọc chắc đã từng nghe nói tới dân cướp vạ ở Hà Nội ngày đó. Mặc dù có những hình thức khác nhau, nhưng bản chất của nó là lừa đảo, là trấn lột công khai.

Ban đầu, địa bàn của Thiện là ga Hà Nội và bến xe Kim Liên. Sau đó, do đòi, báo lên tiếng phản ứng mạnh mẽ và bị lực lượng công an truy quét, hẳn cùng đồng bọn phải lánh sang địa bàn khác. Tuy vẫn là cứu vãn nhưng bây giờ chúng tập trung vào những người khách có tiền. Suốt ngày, chúng lảng vảng, mai phục ở khu vực có những cửa hiệu bán đồ cao cấp như tivi, tủ lạnh. Gặp một người mua hàng đang muốn thuê xích lô chở về, chúng sẽ xúm đến mặc cả. Cái giá mà chúng nêu lên thường cao gấp ba, bốn lần giá bình thường. Khi khách đã chịu giá, chúng mới gọi một người đạp xích lô đến và lại bắt đầu mặc cả với họ - tất nhiên là với giá thấp hơn nhiều. Nói tóm lại, chúng “bán” lại khách hàng cho những người đạp xích lô để thu tiền chênh lệch. Với những khách hàng không biết hoặc có biết nhưng đành chịu nhịn, coi như êm xuôi. Nhưng cũng có những người không muốn thông qua bọn chúng mà muốn mặc cả trực tiếp với người có xe xích lô. Trong trường hợp đó, cả bọn sẽ xúm lại, gây sự và không cho mang hàng đi. Thậm chí, chúng sẵn sàng hành hung khách hàng. Đã có lần một ông khách không chịu trả ba chục nghìn cho Thiện khi biết rằng người đạp xích lô chở chiếc tủ lạnh cho ông chỉ được hẳn trả cho năm nghìn trong số đó. Chỉ sau vài lời qua lại, Thiện đã thẳng tay đấm vào mặt ông khách khiến ông tóe máu mũi! Lần ấy, nếu không có một người cảnh sát chạy tới khiến bọn chúng phải chuồn vội, chắc chắn ông khách bất hạnh đó sẽ còn bị ăn đòn đau hơn!

Nói tóm lại, Thiện là một kẻ đốn mạt với đầy đủ ý nghĩa của từ này. Gã đã có với Minh - chị gái của Yến tới ba mặt con nhưng hầu như không ngó ngang gì với vợ và lũ trẻ. Gã thường đi cả ngày, đến tối mới trở về trong tình trạng say khướt và lã ra ngủ. Đôi khi gã đưa tiền cho Minh nhưng là để sai cô đi mua rượu về tiếp lũ bạn - mà hầu hết bọn này cũng đều đốn mạt như gã.

Cũng cần phải nói thêm rằng Thiện đã từng trong quân ngũ và đã từng được coi là một lính trinh sát gan dạ. Những năm trước, khi đến nhà Yến để xin cưới chị của cô, gã có một bộ dạng tử tế hơn nhiều. Chỉ vài năm lã vào cuộc sinh tồn với những nghề nghiệp bất hảo và lũ bạn

bè bắt hảo, gã đã hoàn toàn thay đổi. Thậm chí, gã còn nổi lên như một tay anh chị. Với vốn võ nghệ và sự lì lợm của một con người đã hơn một lần đối mặt với cái chết, gã đã khiến cho đồng bọn phải kính nể. Tuy nhiên, để giành được vị trí thủ lĩnh của một nhóm cướp vặt với lãnh địa làm ăn xác định, gã đã phải trải qua vài cuộc đụng độ. Gã từng đánh học máu mồm các đối thủ là những kẻ gai gạnh và những tên cầm đầu các hội, nhóm khác.

Thời kỳ đó, Hòa “trố” là một trong những đàn em của Thiện. Biệt hiệu “trố” của tên này chính là do Thiện đặt, xuất phát từ cặp mắt ốc nhồi của hắn. Hòa đã nhiều lần qua lại ăn nhậu ở nhà Thiện và qua đó, hắn biết Yến. Vẻ xinh đẹp, trẻ trung của cô khiến hắn mê tít ngay. Hắn bàn với Thiện và gã này dễ dàng nhất trí trong việc gạt Huy ra ngoài. Thủ đoạn đơn giản nhất mà chúng chọn là dùng vũ lực.

Câu chuyện bi thảm ấy xảy ra vào một buổi tối, chỉ khoảng hai tháng sau lần Yến về thăm quê Huy. Thiện và Hòa phục sẵn ở một chỗ tối ở cách nhà Yến không xa. Hôm ấy Huy đến nhà cô chơi và khoảng mười giờ đêm thì đạp xe về. Từ nơi ẩn nấp, hai kẻ bất lương đã nhảy vọt ra chắn đường khiến Huy cũng nhảy vội xuống. Mặc dù biết chắc đây là những kẻ bắt hảo nhưng anh vẫn không tin là chúng dám làm dữ vì đoạn đường này vẫn đang ở trong làng, xung quanh vẫn đang có rất nhiều gia đình sáng đèn. Và điều cuối cùng là anh tin ở sức khỏe và sự nhanh nhẹn của mình.

Những suy đoán của Huy là có cơ sở. Trước khi đi, Thiện và Huy đã thống nhất với nhau. Chúng dự tính chỉ cần đe dọa hoặc cùng lắm là nện cho Huy một trận vừa phải là đủ. Bởi vậy, khi thấy chàng trai đã xuống xe và đứng thủ thế, chúng không xông vào ngay. Trong khi Thiện vẫn giầu smặt trong bóng tối, Hòa “trố” tiến đến trước mặt anh và hát hàm hỏi:

-Mày là thằng Huy?

-Thì sao? Có chuyện gì?

-Nghe cho kỹ đây con - Hòa nói và chìa cho chàng trai thấy lưỡi dao nhỏ trong tay - Cô Yên đã có người ăn hỏi, sắp lấy chồng rồi. Mà mà còn dám thậm thụt đi lại để phá hoại hạnh phúc của người khác, chúng ông ghè từng cái răng!

Đó là những lời nói dối trắng trợn. Chính Huy cũng hiểu như vậy. Anh bỗng cảm thấy sôi lên. Bằng một phản ứng quyết liệt, anh thả rơi chiếc xe đạp xuống, đồng thời tung chân đá bay con dao trong tay Hòa. Cú đá ấy khiến hắn bật lùi lại, loạng choạng. Từ trong bóng tối, Thiện học lên một tiếng ròi tung người nhảy vọt tới. Cú song phi của hắn khiến Huy ôm ngực loạng choạng. Cũng ngay trong khoảnh khắc đó, tên Hòa chồm dậy với lưỡi dao trong tay. Hắn xia bừa một nhát vào đối thủ. Chỉ một cú đâm nhưng đã khiến cho Huy đã ngã xuống. Ngay chính Hòa “tró” cũng không ngờ rằng nhát dao của hắn đã xuyên trúng tim và Huy đã tắt thở ngay sau đó.

Có thể nói vụ giết người ấy là nằm ngoài dự tính của bọn chúng. Bởi vậy chúng vội vã chuồn ngay. Mãi hơn nửa giờ sau, một bà bán hàng buổi tối từ ngoài phố trở về đựng phải thân thể đầm máu của Huy và hô hoán lên, mọi người xung quanh mới đổ xô tới...

Không ai rõ thủ phạm của vụ giết người. Nhưng quan hệ giữa nạn nhân và Yên thì nhiều người biết rõ. Hơn nữa, Huy bị giết ngay sau khi từ nhà Yên đi ra và cô cũng thừa nhận như vậy với cơ quan công an. Vì những lẽ đó, Yên trở thành nghi phạm số một có liên quan đến vụ án mạng. Những ngày sau đó đối với Yên thật nặng nề. Nỗi đau của sự mất mát, cộng với sự căng thẳng của những cuộc thẩm vấn đã khiến cô hoàn toàn suy sụp. Yên gầy rộc đi. Nhiều lúc cô đã nghĩ đến biện pháp cuối cùng để chấm dứt nỗi đau khổ của mình. Có thể nói ở thời điểm đó, cô đã bước đến ranh giới giữa sự sống và cái chết. Nếu không có sự chăm sóc hết lòng của Minh, người chị ruột và nỗi lo lắng về bà mẹ già đau ốm, có lẽ mọi việc đối với cô đã kết thúc.

Những ngày căng thẳng rồi cũng trôi qua. Yên được tha về, còn vụ án tạm thời treo ở đó. Người ta tạm hài lòng với giả thiết là: Huy đã gặp

một bọn trán lột. Chúng định cướp chiếc xe đạp Mifa của anh. Đã xảy ra xô xát và Huy bị đâm chết. Những dấu vết ở hiện trường nói lên như vậy. Nhưng không có dữ kiện nào để có thể lần tới hung thủ.

Ngay chính Yên cũng không hề biết thủ phạm là ai? Năm tháng qua đi và nỗi đau cũng chìm dần xuống do những lo toan của cơm áo ngày thường. Đến lúc ấy, Hoà “tró” mới xuất hiện. Cũng giống như Thiện khi đang còn yêu Minh, gã cứu vạn này hiện ra với vẻ hào hoa lịch sự dưới cái mác một người đi lao động ở nước ngoài về. Yên đã chấp nhận với sự cam chịu và đó chính là một sai lầm mà suốt đời cô sẽ không bao giờ tha thứ cho mình. Dần dần từng bước, Hoà đưa cô dần sâu vào cuộc sống bụi bặm. Yên trở nên buông thả. Cô nghĩ rằng mình không còn gì để mà mất nữa. Cuộc sống đối với cô khi ấy thật đen tối, nhưng đã trót dính bùn rồi, gột rửa đâu phải chuyện dễ. Tuy nhiên, mối tình ngắn ngủi với Huy thì sống mãi trong lòng cô. Nó giống như một điểm sáng nhỏ nhoi, là cái điểm tựa để giúp cô có thể tiếp tục sống được giữa những bất hạnh.

Gần một năm nay, Hoà “tró” bỏ nghề cứu vạn để chuyển sang làm những công việc khác kiếm được nhiều tiền hơn nhưng cũng nguy hiểm hơn. Đồng bọn mới của hắn là Bình, một tên đã có tiền án và nhiều tiền sự. Chúng lập một băng nhóm chuyên đi cướp xe đạp, xe máy. Tuy không trực tiếp tham gia những vụ cướp nhưng Yên trở thành tòng phạm của chúng. Đã nhiều lần Hoà đem đồ ăn cắp đến giấu ở nhà cô trước khi đưa đi tiêu thụ. Khoảng hai tháng trước, chúng cướp được một chiếc xe máy và Hoà đã đưa Yên cùng đi xuống Hải Phòng để bán. Đó cũng là lúc Yên biết Hoà đang cặp bồ với một ả gái bán dâm có tên là Nhung. Đó là nguyên nhân khiến cho mâu thuẫn giữa cô và hắn bùng nổ.

Chuyến đi ấy cũng sự kết thúc quan hệ đen tối giữa Yên và băng nhóm của Hoà “tró”. Thực ra thì tên cướp ấy cũng đã chán cô từ lâu. Với hắn bây giờ thì Nhung hấp dẫn hơn. Do vậy, hắn đã nói thẳng cho Yên biết ai là kẻ đã giết Huy năm năm trước. Hắn tin rằng cô không dám tố cáo, bởi vì tố cáo hắn và Thiện thì cũng có nghĩa là Yên đã tự tố

cáo mình. Hơn nữa, Thiện vẫn đang là anh rể của cô. Về điều đó thì hẳn đã tính toán đúng. Yến không hề nghĩ đến chuyện tố cáo tội ác của bọn chúng với công an. Nhưng ý định trả thù bắt đầu thiêu đốt trong lòng Yến. Cô coi hẳn và Thiện là nguyên nhân gây nên nỗi bất hạnh của đời mình. Đó cũng là thời điểm tên Thiện bỏ nhà đi và Minh cũng không rõ là hẳn đi đâu?

Yến trở lại với nghề bán thuốc lá rong. Cô lặng lẽ theo dõi những hành vi của Hòa “trố” và đồng bọn của hẳn. Vụ cướp xe máy mà chúng thực hiện ở trước cổng Câu lạc bộ thanh niên đã cung cấp cho cô một cơ hội quý giá và cô quyết tâm sẽ triệt để tận dụng nó. Cô đã chủ động làm quen với Hưng và hoàn toàn thành thật khi nói rằng giúp anh không phải vì tiền. Nhưng trong trường hợp này, xét cho cùng thì chính cô cũng đang trông cậy vào sự giúp đỡ của anh...

Khi Yến đã kể xong chuyện về cuộc đời của mình, Hưng cũng kể cho cô ta về hoàn cảnh của mình. Mặc dù hiểu rằng việc vẫn tiếp tục sử dụng chiếc xe máy Minsk của anh công an là khá mạo hiểm, nhưng trong hoàn cảnh của họ thì không còn cách nào khác nếu muốn đạt tới mục đích một cách nhanh chóng nhất.

Như vậy là xuất phát từ những nguyên nhân khác nhau, nhưng bây giờ thì Hưng và Yến lại cùng có chung một mục đích.

16.

Trong khi lần theo dấu vết của tên Hòa “trố”, Hưng và Yến không biết rằng lực lượng công an cũng đang khẩn trương tiến hành một cuộc điều tra.

Ngay sau khi vụ cướp chiếc xe máy Peugeot xảy ra, các trinh sát đã tới hiện trường tìm hiểu và thu được những chi tiết cần thiết. Những chi tiết đó cùng với tin báo của công an một huyện ngoại thành ngay trong đêm đã cho phép họ dựng lại bối cảnh của vụ án. Sáng hôm sau, khi Hưng và Yến đang trên đường từ Hà Nội xuống Hải Phòng thì tổ điều tra gồm thượng úy Duy Thành, nữ thiếu úy Hồng Nga cùng với hai trinh

sát là Võ Lý Hoà và Vũ Long cũng đang nhóm họp để đề ra phương án để triển khai điều tra.

Những dữ kiện thu thập được có thể tóm tắt lại như sau:

Vụ cướp xảy ra lúc mười chín giờ mười phút. Nạn nhân là ông Lê Văn Cảnh, năm mươi tám tuổi. Chiếc xe bị cướp là xe máy Peugeot 105, biển số 29xxx. Theo lời của các nhân chứng đã trực tiếp chứng kiến vụ việc, đối tượng là một tên mặc quần bò, nước da đen, dáng người đậm, khoẻ mạnh.

Người công an dùng xe máy Minsk đuổi theo đối tượng là thượng sỹ Luân. Tối hôm ấy, anh có công việc ở khu vực công viên Lênin. Khi anh đang định gửi xe máy thì xảy ra vụ cướp nên lấy xe đuổi theo ngay. Chiếc xe của Luân là loại xe Minsk, biển số 29xxx...

Các nhân chứng cho biết: có một người tóc xoăn, mặc thường phục đã yêu cầu một thanh niên đi chiếc xe Cúp đứng cạnh đó tham gia đuổi bắt cướp. Họ đi sau xe của thượng sỹ Luân khoảng một phút. Không ai nhớ đời xe và biển số của chiếc xe Cúp này.

Khoảng hai mươi giờ, có một thanh niên dáng cao lớn, nước da trắng đi trên chiếc Minsk (không rõ biển số) từ phía ngoại thành vào thành phố đã báo cho cô Hương là nhân viên cửa hàng bách hoá ở thị trấn ngoại thành về địa điểm nơi thượng sỹ Luân gặp nạn. Người báo tin ấy không xưng danh và có thái độ vội vã, hoảng hốt.

Khoảng hai mươi giờ, khi các trinh sát đã rời hiện trường ở trước cổng Câu lạc bộ Thanh niên, có một thanh niên đi xe Minsk đến đứng ở một điểm cách cổng Câu lạc bộ Thanh niên hiện trường khoảng ba chục mét. Sau đó, anh ta gặp một cô gái bán thuốc lá rong tên là Yên. Họ nói với nhau mấy câu rồi cùng ngồi lên xe phóng đi. Tạm thời chưa xác định được địa chỉ của cô gái tên là Yên này...

Riêng về thượng sỹ Luân thì đã được đưa vào cấp cứu tại một bệnh viện lớn trong nội thành ngay tối hôm đó. Anh bị hai vết đâm bằng dao găm từ phía sau, một vết vào bả vai, một vết vào lưng. Hiện tại Luân vẫn chưa tỉnh. Theo báo cáo của công an huyện ngoại thành nơi Luân bị

thương thì ở hiện trường có nhiều dấu vết chứng tỏ đã xảy ra một cuộc vật lộn. Toàn bộ giấy tờ và tiền trong túi Luân vẫn còn nguyên. Ở hiện trường chỉ thu được một chiếc bật lửa ga và một chiếc cúc - loại cúc bằng đồng của quần áo bò.

(Còn tiếp)

Đức Dũng